

РЕШЕНИЕ

№ 7584

гр. София, 04.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав,
в публично заседание на 04.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **7269** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Д. И. Д. – Д. на длъжност „старши разследващ митнически инспектор” в сектор А., отдел „М.” при Митница Л. срещу заповед № 3570 от 18.06.2013 г. на директора на Агенция „Митници”, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл на оспорващата е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна като издадена при неправилно прилагане на материалния закон. Жалбоподателката поддържа, че органът не е установил наличието на нарушение на служебната дисциплина, както и че не е доказана вината на служителката. Иска се отмяната на административния акт.

Ответникът – директорът на Агенция „Митници”, представляван от юрк. П. изразява становище за законосъобразност на обжалваната заповед. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд, С. – град, I отделение, IV състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Между страните не е спорно обстоятелството, че жалбоподателката Д. И. Д. – Д. заема длъжност по служебно правоотношение „старши разследващ митнически инспектор” в сектор А., отдел „М.” при Митница Л..

Съгласно заповед № ЗАМ – 278 от 08.06.2010 г. на директора на Агенция Митници е установено задължение митническите служители, получили служебна карта, лична

идентификационна карта, персонална идентификационна безконтактна карта, в митническите учреждения, където има въведена система за контрол за достъпа в тях, и в лични митнически печати, са длъжни да ги опазват и да полагат необходимите грижи за правилната им употреба, по начин, гарантиращ недопускане на кражби, загубване и достъп на други лица до тях. Съгласно т. 4 от заповедта в случай на загубени или откраднати служебни карти и /или лични митнически печати, посочени в т.1 от заповедта, служителят незабавно след установяване на загубването или кражбата е длъжен да уведоми писмено началника на съответната митница за това. В т. 6 от заповедта е посочено, че при неспазване на изискванията за съхранение на документите по т. 1, и/или личните митнически печати, началникът на митницата изпраща на директора на агенцията предложение за ангажиране на дисциплинарната отговорност на съответния митнически служител.

С докладна записка № 4401/245 от 07.05.2013 г. до Т. Л. оспорващата Д. И. Д. – Д. уведомява началника на Митница Л., че на 05.05.2013 г. по време на ежегодното провеждащия се селски събор в [населено място], обл. М., на който е присъствала заедно с нейни роднини, е установила, че ѝ липсва портмонето. Посочва, че в портфейла си е имала сума около 200 лева, билети от автобуси с дестинация Л. – С., касови бележки, лична карта, шофьорска книжка, дебитна карта и кредитна карта, както и служебна карта на Агенция „Митници”.

С обяснение от 07.05.2013 г. оспорващата е описала местонахождението си и обстоятелствата, при които е изгубило или е била откраднато портмонето ѝ по време на престоя ѝ в [населено място], обл. М..

Приложено е удостоверение с рег. № 11119 от 29.05.2013 г. от РУП Л., съгласно което на 07.05.2013 г. в РУП Л. е образувана преписка вх. № 3984 за това, че на 05.05.2013 г. в [населено място], обл. М. е установено, че от дамска чанта, собственост на Д. И. Д. – Д. от [населено място], М. липсва дамско кафяво портмоне със следното съдържание: лична карта, шофьорска книжка, контролен талон, дебитна и кредитна карта, издадени от ТБ „Д.”, както и служебна карта, ведно с лична идентификационна карта, издадени от Агенция „Митници” и сумата от 200 лева в банкноти по 20 лева.

С писмо рег. № 4410/63 от 09.05.2013 г. от началника на Митница Л. до главния секретар на Агенция „Митници”, и.д. директор на дирекция „ОУЧР” при Ц. С. същият е уведомен за загуба или кражба на служебна карта № 4657 и ЛИК 4657 на служителката Д. И. Д. – Д..

С докладна записка рег. № 4410/63 от 22.05.2013 г. от главния секретар на Агенция „Митници” директорът на Агенция „Митници” е уведомен за писмото на началника на Митница Л. и докладната записка от Д. И. Д. – Д. с рег. № 4401/245 от 07.05.2013 г. на Митница Л.. Върху докладната записка е поставена резолюция от директора на Агенция Митници за дисциплинарно производство спрямо служителя.

С писмо рег. № 4410/63 от 22.05.2013 г. оспорващата е уведомена, че срещу нея има открита процедура за ангажиране на дисциплинарната ѝ отговорност и е поканена на 27.05.2013 г. за запознаване по дисциплинарната преписка и за изслушване и даване на писмени обяснения в кабинета на директора на Агенция „Митници”.

На 27.05.2013 г. Д. И. Д. – Д. е запозната с материалите по преписка № 4410/63/2013 г. на Ц..

С писмо рег. № 4410/63 от 10.06.2013 г. на Ц. служителката е поканена да се яви за изслушване от дисциплинарнонаказващия орган и предоставяне на писмени обяснения.

Съгласно протокол № 108 от 11.06.2013 г. оспорващата е изслушана от директора на Агенция „Митници”, като ѝ е даден едномесечен срок, в който да представи писмените си обяснения.

Д. И. Д. – Д. е депозирала писмените си обяснения с рег. № 4410/63 от 11.06.2013 г., в които е отразила, че поддържа писмените си обяснения от 07.05.2013 г., съставляващи част от дисциплинарната преписка. Към обясненията си служителката прилага удостоверение от 07.06.2013 г. на РУП Л., съгласно което в РУП Л. е образувано и се води досъдебно производство по пр. преписка № 1195/2013 г. за извършено престъпление по чл. 194, ал. 1 от НПК и са разяснени правата ѝ по НПК да встъпи и да участва в производството като граждански ищец и частен обвинител, както и другите ѝ процесуални права.

Дисциплинарното производство приключва с издаването на заповед № 3570 от 18.06.2013 г. на директора на Агенция „Митници”, с която на основание чл. 90, ал. 1 ,т. 1 от ЗДСл на Д. И. Д. – Д. на длъжност „старши разследващ митнически инспектор” в сектор А., отдел „М.” в Митница Л. е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

При така установените факти Административен съд София град, I отделение, IV състав приема от правна страна следното:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 24.06.2013 г., като жалбата до Административен съд София град е подадена чрез Агенция Митници - Ц. с вх. № 4410/63 от 04.07.2013 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на преклузивния 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна. Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в установената от закона писмена форма при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спазен е двумесечният срок по чл. 94, ал.1 от ЗДСл за налагане на дисциплинарното наказание на служителката, като за дата на откриване на нарушението следва се приеме датата на докладна записка вх. № 4410/63 от 22.05.2013 г., а обжалваният административен акт е издаден на 18.06.2013 г. Едновременно с това е спазен и едногодишният срок по чл. 94, ал. 1 от ЗДСл, който тече от датата на извършване на нарушението.

Съдът намира, че е спазено императивното изискване по чл. 93, ал. 1 от ЗДСл служителят да бъде изслушан преди налагане на дисциплинарното наказание, както и да му се осигури възможност да даде писмени обяснения. На 11.06.2013 г. е проведено изслушване на оспорващата от дисциплинарно –наказващия орган, а на 12.06.2013 г. същата е представила писмени обяснения във връзка с дисциплинарното производство.

При издаването на оспорената заповед е нарушен материалният закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 89, ал. 1 от ЗДСл основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на държавния служител е виновно неизпълнение на служебните му задължения, за което се налагат предвидените в този закон наказания. В обжалвания административен акт е посочена нормата на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл,

определяща като дисциплинарно нарушение неизпълнението на служебни задължения. На основание чл. 91 от ЗДСл при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите, формата на вината на държавния служител, обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител.

В процесния случай дисциплинарно-наказващият орган е приел, че служителката Д. И. Д. – Д. на длъжност „старши митнически специалист” в сектор „А.”, отдел „М.”, Митница Л. не е опазила и не е положила необходимата грижа за съхранение на издадената ѝ служебна карта № 4657 и лична идентификационна карта № 4567, издадени от Агенция „Митници”. Деянието е квалифицирано като нарушение на т. 1 от заповед № ЗАМ – 278 от 08.06.2010 г. на директора на Агенция „Митници” и на чл.24, ал. 1 от ЗДСл, което представлява нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл.

На първо място, действително съгласно т. 1 от заповед № ЗАМ- 278 от 08.06.2010 г. на директора на Агенция „Митници” е установено задължение за митническите служители да опазват служебните си и лични идентификационни карти и да полагат необходимите грижи за правилната им употреба по начин, гарантиращ недопускане на кражби, загубване и достъп на други лица до тях. Според т. 6 от заповедта при неспазване на изискванията за съхранение на документите по т. 1 началникът на митницата изпраща на директора на Агенцията предложение за ангажиране на дисциплинарната отговорност на съответния митнически служител.

Въпреки наличието на регламентирано задължение за служителите на Агенция „Митници” да опазват служебните си документи (служебни и лични идентификационни карти) изгубването или кражбата им като самостоятелно обстоятелство не води до основание за ангажиране на дисциплинарната им отговорност. За да е налице неизпълнение на служебно задължение, то трябва да е доказано, че е в пряка връзка с възложените функции по служба и при наличието на вина на служителя. В процесния случай оспорващата е предприела незабавни мерки, след като е установила липсата на своите документи, включително и служебната и личната идентификационна карта. На първия работен ден – 07.05.2013 г. (след 05.05.2013 г.) митническият служител е уведомил началника на Митница Л. с докладна записка за липсата на описаните карти, както и е доказано, че на същата дата е завел преписка пред РУП Л., като впоследствие пред РП Л. е образувано и се води досъдебно производство срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК. Това означава, че жалбоподателката е изпълнила императивното изискване, установено в т. 4 от заповед № ЗАМ – 278 от 08.06.2013 г. на директора на Агенция „Митници”, като незабавно е уведомила началника на съответното митническо учреждение, в което работи, за липсата на служебната и личната ѝ идентификационна карта. Следователно, предприетите действия по уведомяване на нейния ръководител са в унисон с утвърдените правила в цитираната заповед и не се касае за небрежно поведение, доколкото служителят е извършил уведомяването на първия работен ден след констатираната липса на документите. Освен това жалбоподателката е уведомила и РУП Л. за изчезването им на същата дата, в резултат на което е образувано и досъдебно производство за престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК срещу неизвестен извършител.

Съобразно изложеното съдът намира, че предвиденото в т. 6 от горесцитираната

заповед на директора на Агенция „Митници” основание за ангажиране на дисциплинарна отговорност спрямо митническите служители, които са загубили документ (и), изброени в т.1 от заповедта, не може да се прилага самостоятелно и само при доказан факт на липса на служебен документ. Необходимо е дисциплинарно-наказващият орган да установи конкретно небрежно поведение на съответния служител по отношение на съхранението на документите и съответно, такова поведение, което да е допринесло за изгубването им и в резултат на това да не е предприел никакви действия, описани в т. 4 от заповедта за уведомяване на ръководителя на митническото учреждение, в което работи. В процесния случай всички тези обстоятелства не са налице, доколкото е доказано, че жалбоподателката незабавно е изпълнила задължението си по уведомяване, регламентирано в т. 4 от заповед № ЗАМ – 278 от 08.06.2010 г. на директора на Агенция „Митници”.

Съдът намира, че при издаване на оспорената заповед не е доказана вината на митническия служител, което е задължителен елемент от реализиране на дисциплинарната отговорност – арг. от чл. 89, ал. 1 от ЗДСл. В заповедта не е посочено, че деянието е извършено виновно, а само е посочено общо, че наказанието е съобразено с формата на вината, но не е конкретизирана каква е формата на вината. Няма изложени мотиви относно това обстоятелство, което е задължение за дисциплинарно –наказващия орган при издаване на заповед за налагане на дисциплинарно наказание.

На следващо място, съдът намира, че посочените като нарушени разпоредби – т. 1 от заповед № ЗАМ – 278 от 08.06.2010 г. на директора на Агенция „Митници” и чл.24, ал. 1 от ЗДСл не могат да обосноват реализирането на дисциплинарна отговорност на митническия служител. Нормата на чл. 24, ал.1 от ЗДСл е много обща, като същата предвижда задължението държавният служител да изпълнява законосъобразните актове и заповеди на по-горестоящите органи и държавни служители. В т. 1 от заповед № ЗАМ – 278 от 08.06.2010 г. на директора на Агенция „Митници” е уредено задължението на митническите служители да опазват служебните си карти по начин, непозволяващ допускане на кражби, загубване и достъп на други лица до тях. Органът е длъжен да посочи как деянието на служителя съставлява нарушение на служебната дисциплина, като посочи конкретното правило на поведение, което е било нарушено. Това не е сторено. Посочването само на общи разпоредби от ЗДСл и от цитираната заповед на директора на Агенция „Митници” не изпълнява изискването за точна и пълна квалификация на описаното деяние.

В допълнение следва да се посочи, че органът не е спазил и чл. 91 от ЗДСл, който изисква наличието на четири кумулативни предпоставки, за да бъде наложено конкретно дисциплинарно наказание: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител. В заповедта липсват мотиви по отношение настъпилите последици за държавната служба или гражданите в резултат на твърдяното дисциплинарно нарушение, а такива не са настъпили, тъй като жалбоподателката своевременно е уведомила началника на Митница Л. за липсата на служебната и личната идентификационна карта и съответно, по силата на т. 5 от заповед № ЗАМ – 278 от 08.06.2010 г. изгубената служебна карта е била анулирана. Едновременно с това дисциплинарно-наказващият орган не е обсъдил и цялостното служебно поведение на митническия служител, т.е. дали на същия са били налагани

други дисциплинарни наказания или не, каква е оценката от последната извършена атестация и др. Такива обстоятелства не са посочени в оспорения административен акт, което е довело до немотивиране на заповедта съгласно изискването на чл. 91 от ЗДСл.

Въз основа на гореизложеното жалбата на Д. И. Д. – Д. се явява основателна и обжалваната заповед № 3570 от 18.06.2013 г. на директора на Агенция „Митници” като незаконосъобразна следва да се отмени.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, IV състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Д. И. Д. – Д. заповед № 3570 от 18.06.2013 г. на директора на Агенция „Митници”, с която на основание чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл на оспорващата е наложено дисциплинарно наказание „забележка”.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 14 – дневен срок от съобщението до страните за неговото постановяване и от връчване на препис от съдебния акт.

Административен съдия: